

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 298

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 iunie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
372. — Decret privind numirea unor judecători și procurori	1	Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 30/1999	4-5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 75 din 6 martie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997	2-4	Decizia nr. 88 din 20 martie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	6-8
Decizia nr. 87 din 20 martie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din		ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		78. — Ordonanță de urgență pentru completarea art. 116 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi	8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind numirea unor judecători și procurori

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 99 alin. (1) și ale art. 133 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 47 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit hotărârilor nr. 148/2001 și nr. 149/2001,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se numesc în funcția de judecător, la instanțele menționate în dreptul fiecăruia, următorii:

- Rodica Iftimie
- Tribunalul Botoșani;
- Elena Ududec
- Curtea de Apel Suceava.

Art. 2. — Se numesc în funcția de procuror, la parchetele de pe lângă instanțele menționate în dreptul fiecăruia, următorii:

- Gheorghe Ciobanu
- Parchetul de pe lângă Judecătoria Slobozia;
- Carmen-Cătălina Gliga
- Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 31 mai 2001.
Nr. 372.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 75

din 6 martie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Cristina Radu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, excepție ridicată de Gîrbea Liviu în Dosarul nr. 7.766/2000 al Judecătoriei Zalău.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, întrucât dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, a căror neconstituționalitate a fost invocată în raport cu dispozițiile art. 114 alin. (1) și (4) din Constituție, nu contravin dispozițiilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 7.766/2000, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997**, excepție ridicată de Gîrbea Liviu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 contravin dispozițiilor art. 114 alin. (1) și (4) din Constituție, „deoarece fiind vorba de o lege organică, ce reglementează activitatea unui sector cum este sănătatea, are aceeași încadrare juridică ca și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/1997, ordonanță declarată ca fiind neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 83/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998“. În ambele situații — susține autorul excepției — domeniile reglemen-

tate fac obiectul unor legi organice, astfel că orice reglementare a acestor domenii trebuie realizată numai pe calea legii organice și nu prin ordonanță de urgență.

Judecătoria Zalău, exprimându-și opinia în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, consideră întemeiată excepția de neconstituționalitate, având în vedere faptul că legea de organizare a sistemului de asigurări de sănătate este o lege organică.

Instanța apreciază că „în baza art. 107 alin. (2) din Constituție, Guvernul emite ordonanțe în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și condițiile prevăzute de aceasta, limite care nu pot privi domeniile care fac obiectul legii organice“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât interdicția reglementării prin ordonanță a domeniilor rezervate legilor organice nu este aplicabilă ordonanțelor de urgență ale Guvernului. Cu privire la existența cazului excepțional care justifică procedura de legiferare prin ordonanțe de urgență, se arată că acesta constă în necesitatea înlăturării unei grave atingeri aduse sistemului public de asigurări de sănătate.

Președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2000 a Judecătoriei Zalău Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997,

ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 31 octombrie 2000.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că soluționarea cauzei nu depinde de întregul ansamblu al dispozițiilor criticate, astfel încât, având în vedere dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căreia Curtea decide numai asupra constituționalității unor dispoziții legale în vigoare de care depinde soluționarea pricinii, urmează ca, în temeiul alin. (6) al aceluiași articol, să se respingă, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate cu referire la acele dispoziții neincidente în cauză.

Curtea reține, ca fiind determinante în soluționarea cauzei, doar dispozițiile art. I pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997. În consecință, controlul de constituționalitate se va limita la aceste dispoziții legale, care au următorul conținut: „(1) În perioada prevăzută la art. 93 alin. (1) conducerea activității caselor de asigurări de sănătate județene, respectiv a municipiului București, este asigurată de către un director general numit de președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cu avizul consiliului de administrație al casei de asigurări de sănătate județene, respectiv a municipiului București, în urma concursului organizat de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, potrivit legii, și de către un consiliu de administrație.

(2) Directorul general este ordonator secundar de credite.”

Textele constituționale invocate în motivarea excepției sunt următoarele:

— Art. 114 alin. (1): „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.”;

— Art. 114 alin. (4): „În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.”

Examinând motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate, Curtea constată că în realitate autorul excepției critică, în principal, procedul legiferării prin ordonanțe de urgență, apreciind că acestea nu ar putea fi emise în domenii aparținând legilor organice.

Sub acest aspect Curtea reține că emiterea de ordonanțe de către Guvern este limitată la domenii care nu fac

obiectul legii organice, numai în ceea ce privește ordonanțele emise în temeiul unei legi speciale de abilitare. Această limitare nu privește și ordonanțele de urgență pe care Guvernul le poate emite în mod excepțional. Întrucât emiterea acestora nu este condiționată sau limitată de existența vreunei legi de abilitare, ele pot fi emise în orice domeniu — inclusiv în domeniul legilor organice —, cu condiția îndeplinirii unor situații excepționale. Prin urmare, emiterea unei ordonanțe de urgență de modificare a legii pentru organizarea judecătorească nu încalcă dispozițiile constituționale referitoare la legiferare și delegare legislativă.

În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale (de exemplu, Decizia nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000).

Curtea nu poate reține, ca fiind întemeiate, nici susținerile autorului excepției, în sensul că dispozițiile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 114 alin. (4). Aceasta deoarece, potrivit alin. (3) al art. 33 din Constituție, „Organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală [...] se stabilesc potrivit legii”. Întrucât necesitatea organizării și funcționării sistemului public de asigurări de sănătate constituie cazul excepțional care justifică adoptarea de către Guvern a unei ordonanțe de urgență, rezultă că obiectul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 justifică adoptarea prin ordonanță de urgență a unei atare reglementări. În acest sens în practica judiciară a Curții Constituționale s-a decis în mod constant că „ordonanța de urgență se legitimează pe necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public” (Decizia nr. 65 din 20 iunie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 28 iunie 1995).

De altfel, la aceeași soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate se ajunge și pe baza argumentelor înfățișate în opinia separată, formulată la Decizia Curții Constituționale nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000, opinie pe care autorii acesteia, membri ai completului de judecată, o mențin și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi în ceea ce privește soluția de respingere a excepției în raport cu prevederile art. 114 alin. (4) din Constituție și cu unanimitate de voturi sub celelalte aspecte,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, excepție ridicată de Gîrbea Liviu în Dosarul nr. 7.766/2000 al Judecătoriei Zalău.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a tuturor celorlalte dispoziții ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2000 pentru modificarea și completarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 februarie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Cristina Radu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 87

din 20 martie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru, modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 30/1999**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 30/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sofert” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 3.545/2000 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 3.545/2000, **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 30/1999**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sofert” — S.A. din Bacău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, creând privilegii pentru instituțiile publice prin scutirile acordate și discriminări față de autorul excepției prin obligarea sa la plata taxei judiciare de timbru. Aceleași dispoziții determină aplicarea unui tratament juridic diferit între persoanele care fac parte din aceeași categorie de justițiabili, deoarece „beneficiarii acestor scutiri pot abuza și chema în instanță, discreționar, părțile cu care au raporturi

juridice, dacă și acestea nu au același tratament juridic pentru a-și putea exercita căile de atac”. Se mai susține că aceleași dispoziții legale contravin și principiului liberului acces la justiție, consacrat prin dispozițiile art. 21 din Constituție, arătând că persoana care nu beneficiază de scutire, prin imposibilitatea efectuării acestei plăți, nu se poate adresa justiției pentru apărarea intereselor sale.

Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât faptul că dispozițiile legale criticate prevăd anumite scutiri de taxa judiciară de timbru pentru anumite instituții publice nu poate conduce la concluzia că se înfrânge principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, deoarece textul instituie scutiri pentru anumite categorii de cereri, fără să facă diferențieri între contribuabili. În susținerea opiniei sale instanța invocă principiul egalității care „nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât dispoziția legală criticată este în concordanță cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor români, noțiune care are în vedere categoria persoanelor fizice aparținătoare statului român și care nu poate fi interpretată prin extindere ca fiind aplicabilă și persoanelor juridice. Atunci când legiuitorul constituant a dorit ca anumite principii să fie aplicabile și persoanelor juridice, a utilizat noțiunea de „persoane”, ca de pildă în cuprinsul art. 21 din Constituție. De altfel problematica dedusă în fața Curții Constituționale „ține mai mult de justețea și